

RODZICE PIERWSZYMI NAUCZYCIELAMI DZIECKA

III Nasze dziecko jest stabilne emocjonalnie, ponieważ...

- rozumiemy jego potrzeby psychiczne i staramy się je realizować;
- okazujemy mu miłość i bezwzględną akceptację;
- budujemy jego zaufanie, dziecko musi wiedzieć, że zawsze może na nas polegać (realizujemy obietnice, nie zdradzamy sekretów);
- budujemy więź emocjonalną przez kontakt fizyczny (przytulanie, pieszczoty), uważne słuchanie dziecka, okazywanie mu zrozumienia i empatii, poświęcanie dziecku czasu na bycie razem (codziennie mamy czas na rozmowę i zabawę z dzieckiem);
- rozwijamy wiedzę dziecka o nim samym oraz szacunek do siebie i innych;
- wzmacniamy samoocenę dziecka, budujemy jego poczucie własnej wartości;
- wzbudzamy w dziecku marzenia i dążenie do ich realizacji;
- okazujemy radość z osiągnięcia kolejnych umiejętności i samodzielności, cieszymy się z jego dorastania;
- kształtujemy w nim pozytywne postawy wobec siebie, innych i świata, optymizm i zaufanie;
- uczymy je przestrzegania reguł, obowiązkowości;
- wdrażamy do wysiłku, odpowiednio je motywujemy;
- kształtujemy w nim pozytywne postawy;
- uczymy je radzenia sobie z emocjami;
- pokazujemy, jak pokonywać trudności;
- pracujemy nad wyrabianiem odporności psychicznej, aby skutecznie przezwyciężać stres;
- pomagamy w osiągnięciu sukcesu;
- stosujemy zasadę: najpierw pomyśl, potem działaj;
- uczymy je empatii;
- uczymy je porozumiewania się i współdziałania z innymi;
- wspieramy je w pielęgnowaniu więzi rodzinnych i koleżeńskich;
- dbamy o zdrowe, dobre stosunki rodzinne, które sprzyjają prawidłowemu rozwojowi osobowości i zdrowiu psychicznemu dziecka;
- stosujemy wobec niego pozytywną zachętę w zdobywaniu umiejętności i wiedzy, a także unikamy komentarzy: "kiepsko ci to idzie", „słabo się starasz” itp.;
- bawimy się z nim, ponieważ zabawa to dla dziecka sposób na zdobycie wiedzy i doświadczeń;
- z dużym umiarem pozwalamy dziecku korzystać z telewizji, która powoduje szkodliwe przeciążenia psychiczne i fizyczne, uczy biernej postawy.

! Tak zwana choroba telewizyjna sprzyja utrwalaniu wad postawy, takich jak zaokrąglenie pleców, zwiotczenie mięśni, zapadnięcie klatki piersiowej, a w konsekwencji pojawieniu się wad zgryzu i nawykowemu oddychaniu przez usta, a także wad wzroku oraz takim zaburzeniom zachowania, jak stany lękowe, zmęczenie, znużenie, agresja, pobudzenie emocjonalne.